

tigt, at man som borger, hvis man føler sig uretmæssigt behandlet, kan gå hen. Det er jo det, vi også ser på alle andre områder. Jeg synes sådan set, at man nu forsøger at undervurdere de rettigheder, personer med handicap jo på tilsvarende vis som alle andre har i forhold til det generelle klagesystem, i forhold til det generelle FN-system, hvis man har en klage, hvor man mener ens menneskerettigheder er blevet overtrådt.

Det, vi bare siger fra Venstres side, er, at vi forholder os til det – der er også 22 andre EU-lande, der ikke har ønsket at underskrive tillægsprotokollen. Vi ved ikke, hvordan komiteen kommer til at arbejde. Vi ved ikke, hvad det er for en praksis, de vil lægge til grund for det arbejde, de vil lave. Til gengæld ved vi, at komiteen jo allerede på det grundlag, at Danmark har ratificeret FN's handicapkonvention, løbende vil kigge på, hvad der sker i Danmark, vil gå ind og vurdere, om Danmark lever op til de forpligtelser og til de ting, vi har underskrevet, og som Danmark også skal afrapportere. Det er jo den generelle og også den overordnede dialog om at sikre, at Danmark lever op til ordet i konventionen.

Kl. 19:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det den socialdemokratiske ordfører, fru Lise von Seelen.

Kl. 19:03

(Ordfører)

Lise von Seelen (S):

Vores ordfører er fraværende, og derfor må jeg læse hans tale højt ved den her lejlighed.

Der er ingen tvivl om, at vedtagelsen af handicapkonventionen i FN i 2006 er det mest markante skridt på vejen mod anerkendelse af personer med handicap som ligeværdige borgere i vores samfund. De er ligeværdige borgere med det samme rettigheder og pligter som alle andre, og det skal være slut med at behandle personer med handicap som andenrangsborgere.

Personer med handicap har de seneste 50-60 år kæmpet for deres anerkendelse. Men først i 2006 anerkendte det internationale samfund, at der ikke er lige muligheder mellem personer med og uden et handicap. Det kan ikke gå stærkt nok for Danmark med at få ratificeret FN's handicapkonvention i dansk lovgivning. Vi kan ikke være bekendt fortsat at marginalisere 10 pct. af den danske befolkning.

For os Socialdemokrater er der ingen tvivl om, at en ratificering af konventionen både skal omfatte konventionen og den frivillige tillægs-

protokol. Derfor har vi været med til at fremsætte det her beslutningsforslag. Den frivillige tillægsprotokol giver personer med handicap og deres organisationer mulighed for at rette henvendelse til FN, Komiteen for rettigheder for personer med handicap, hvis de mener, der er sket en krænkelse i forhold til konventionen. Komiteen kan kræve en dialog med Danmark i forhold til sagens kerne, men komiteen kan ikke pålægge Danmark at ændre politik. Det kan kun Folketinget.

Det er meget vigtigt at holde fast i, at det er os, der har ansvaret for at sikre ligebehandling af alle borgere i Danmark. Vi lægger meget vægt på, at personer med handicap gives denne ekstra mulighed for at få vurderet, om den danske handicappolitik er i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Det er nødvendigt at sikre, at vi ikke i vores egen selvtillægsstrækkelse tror, at vi er verdens bedste velfærdssamfund, hvis der faktisk er noget, vi kan og bør gøre bedre og anderledes.

Komiteen kan ikke komme på banen, før alle nationale administrative og juridiske klageinstanser er afprøvet. Det er vores vurdering, at vi skal have et velfærdssamfund, hvor vores handicappolitik altid kan tåle at blive set på af internationale juridiske eksperter på handicapområdet. Hvis ikke vi er modige nok til det, vil der altid kunne rejses tvivl om, hvorvidt vores velfærdssamfund er godt nok til at sikre ligebehandling og inklusion af mennesker med handicap.

Den tvivl vil vi Socialdemokrater gerne undgå, og derfor synes vi, at det er afgørende, at Danmark også ratificerer den frivillige tillægsprotokol. Vi kan notere os, at velfærdsministeren finder det u hensigtsmæssigt at ratificere den frivillige tillægsprotokol, før vi ved, hvordan start-raterne skal være, i forhold til at den lever op til konventionen. Den holdning kan vi bare ikke forstå. Det virker, som om velfærdsministeren ikke har forstået, at konventionen skal forstås og omsættes forskelligt i alle lande. Det er ikke muligt at finde frem til en entydig facitliste, som gælder for alle verdens lande. Det vil derfor ikke være således, at en sag afgjort i forhold til Jamaica eller Brasilien vil kunne overføres til danske forhold.

Vi har også noteret os, at Dansk Folkeparti flere gange har været ude i medierne og sagt, at Dansk Folkeparti ikke kan forestille sig en konvention i Danmark uden adgang til at kunne klage til FN-komiteen. Dansk Folkeparti har